Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

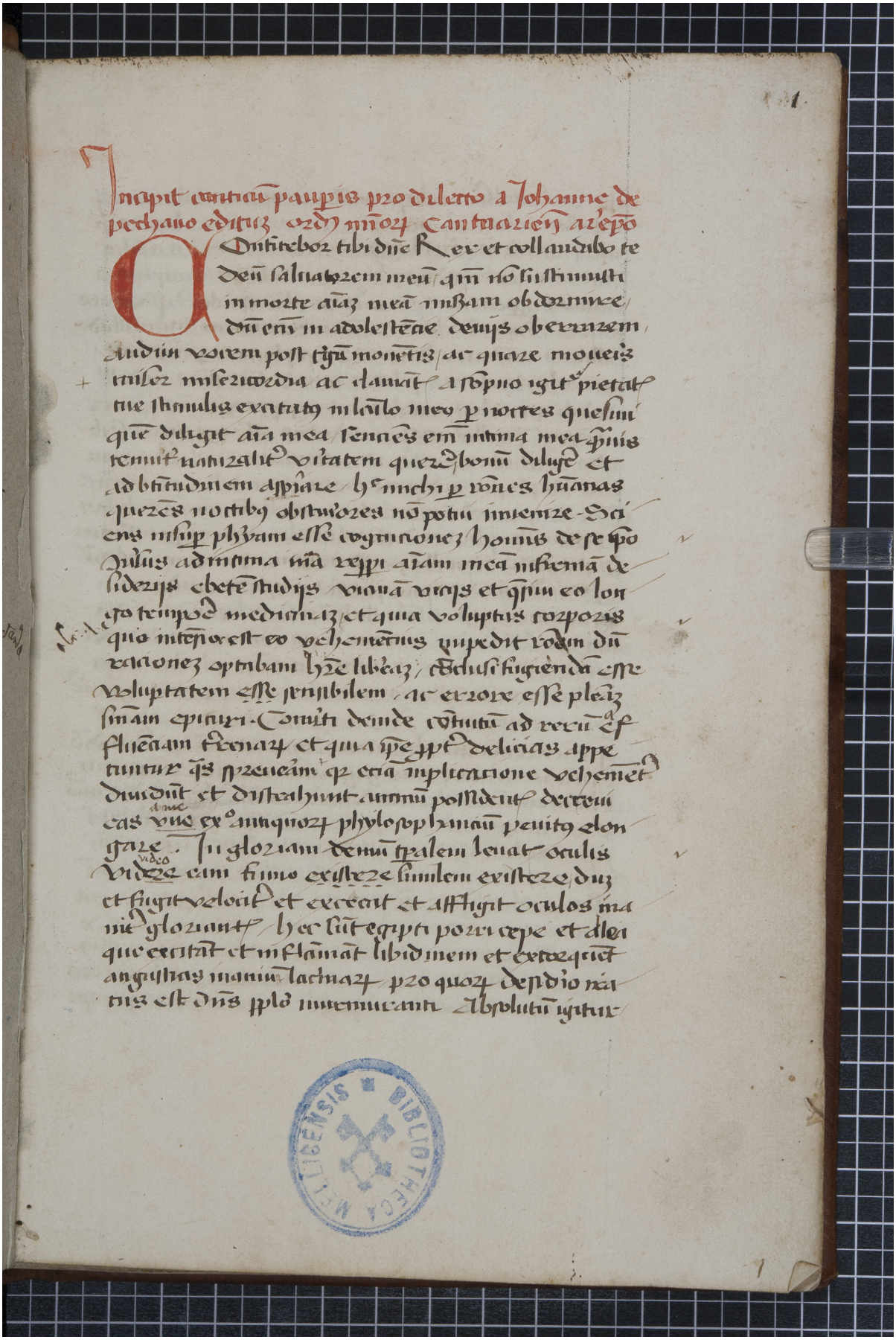

Incipit cantica pauperis pro dilecto a Johanne de Pechano editus ordinis minorum Cantuariensis archiepi

Confitebor tibi domine Rex et collaudabo te deum salutarem meum quia non iustificabuntur in morte anime mea misericordiam obdormiunt enim in adolescentia demum obeundum audivi vocem post tergum monentis ac quare moneris miser misericordia ac clamat a stupro igitur pietatem tue humilis exaratus in lectulo meo per noctes quesivi quem diligit anima mea senuerunt enim intima mea quia tenuit naturalem voluptatem quere bonum diligere et ad beatitudinem aspirare hec michi per rationes humanas quere nostribus obstruere non potui inuenire. Sciens nisi per phyram esse cognitionem hominis de se quo quilibet admirma mea repperi animam meam miseriam de siderum eterne studiis vanam vitam et quia in eo longo tempore medianiz et quia voluptatis corporis quo interiorem est eo vehementius impedit rationem dum rationes optimam hec libeat, obliuisci fugiendam esse voluptatem esse sensibilem ac errore esse pleni sinam quinam. Comiti denique cotinuo ad vecum effluentam tenuat et quia ipse ipse delicias appetuntur qs preuenam qe eta implicatione vehement diuidit et distrahunt animum possidet decem cas vne ex antiquorum philosophorum venito elongare. In gloriam demum talem leuat oculis videre cum fumo existere similem existere dum et fugit velocit et excecat et affligit oculos mamie gloriantur hec sunt egipti porri cepe et alea que excitat et inflamat libidinem et extorquet angustias manium lacinat pro quo desidio natis est dns ipse inuenuerunt. Absolutum igitur